

Isa Genzken
World Receiver

Isa Genzken

World Receiver

Isa Genzken *World Receiver*

”My antennas were also meant to be ‘feelers’ — things you stretch out to feel something, like the sound of the world and its many tones.”¹

I 1982 udstillede Isa Genzken en hi-fi-radio som ready-made. Hun kaldte værket *Weltempfänger* (på engelsk *World Receiver* eller på dansk *Verdensopfanger*) og pegede dermed på apparatets evne til at opfange den omgivende verden af usynlige lydbølger og gøre dem hørbare. Genzken arbejdede fra 1987-1992 videre med serien i form af små betonskulpturer med påsatte antenner, en slags radioer uden funktion. Radioernes funktionsløshed var ifølge hende selv et tilfredsstillende absurd aspekt af skulpturerne. De antydede ideen om skulptur som et medie i et åbent og modtagende forhold til verden. Selvom serien går over 30 år tilbage, har Genzken aldrig sluppet den helt. Der indgår for eksempel en lille *Verdensopfanger* støbt i beton i assemblageskulpturen *Untitled* (2016)^{*}, som vi viser her på udstillingen.

Med afsæt i Genzkens serie af *Verdensopfanger* kan man i det hele taget anskue hendes værker som rettet mod at opfange den verden, der omgiver os. Hun er optaget af den forbrugskultur og den mediebarne virkelighedsformidling, som definerer vores globaliserede nutid. Hendes værker tematiserer vores kulturs utopiske aspirationer og disse utopiers sammenbrud i seismografiske registreringer af materielle og kulturelle fænomener.

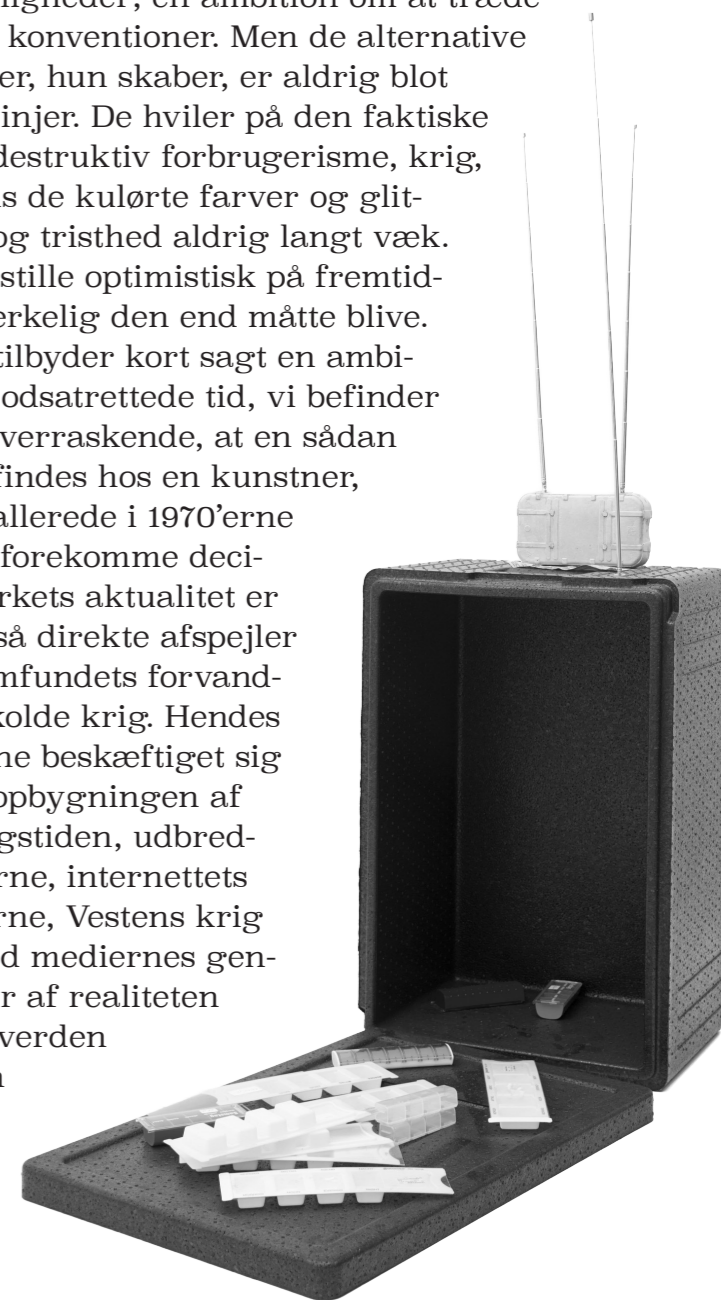
Samtidig er tvetydigheden og ubestemmeligheden gennemgående i Genzkens omfattende værkproduktion i nu over et halvt århundrede. Det gælder måske i særlig grad for de seneste to årtier, hvor hendes arbejde tager en drejning i retning af assemblage: intuitive sammenstillinger og kombinationer af massefremstillede materialer, brugsobjekter, dyre luksusprodukter, fotografier og tekstfragmenter. I sine værker efter årtusindskiftet gengiver hun humoristisk og legende en kommerciel og medieret virkelighed og billedstrøm, som vi kun kender alt for godt. Værkerne kan læses som en kritik af denne virkelighed, men de kan også opfattes som en kærlighedserklæring og fascination af vores samtidskultur i al dens kaos. Hos Genzken eksisterer begge positioner side om side.

Denne ambivalens kan også læses som en radikal åbenhed. Hun afviser ideen om, at den ydre virkelighed kan sættes på entydig formel, og inviterer os snarere til at opfatte den som et foranderligt landskab, man kan bevæge sig rundt i og selv finde mening (eller meningsløshed) i. Værkerne gør os med andre ord selv til centrale aktører. Når vi kaster os ud i at fortolke Genzkens assemblager, fortolker vi uundgåeligt også os selv som betydningsgivende væsener i en turbulent nutid.

Spørgsmålet om, hvordan vi definerer, hvem vi er eller ønsker at være, er et kontinuerligt omdrejningspunkt i Genzkens virke. Det kommer for eksempel til udtryk i hendes afvæbnende brug af sig selv i form af snapshots, i inddragelsen af eget tøj i mannequinværkerne, i titelreferencer til venner, kollegaer og samarbejdspartnere. Det er tydeligt, at hun ikke ønsker at distancere sig som kunstnersubjekt fra sit værk. Hun insisterer derimod på, at hendes rodede biografiske virkelighed er direkte forbundet med hendes kunstneriske arbejde; at aflæsningen af hendes værk også er en aflæsning af hendes liv, omgivelser og historie.

Men hvem er da den kunstner, som kommer til syne i værkerne? Det er faktisk svært at sige med sikkerhed, for Genzken leger bevidst med forskellige roller og bevæger sig ironisk mellem fakta og fiktion. Der er en håbefuldst dimension i disse spring mellem virkeligheder; en ambition om at træde ud af fastlåste systemer og konventioner. Men de alternative identiteter og konstruktioner, hun skaber, er aldrig blot drømmebilleder eller flugtlinjer. De hviler på den faktiske og overvældende nutid af destruktiv forbrugerisme, krig, fattigdom, udbytning. Trods de kulørte farver og glitrende overflader er angst og tristhed aldrig langt væk. Og alligevel virker værket stille optimistisk på fremtidens vegne, uanset hvor mærkelig den end måtte blive.

Genzkens værker tilbyder kort sagt en ambivalent opfangelse af den modsatrettede tid, vi befinder os i. Det kan måske virke overraskende, at en sådan diagnose af samtiden kan findes hos en kunstner, der begyndte sin karriere allerede i 1970'erne og i en aktuel optik kunne forekomme decideret retro. Årsagen til værkets aktualitet er blandt andet, at værkerne så direkte afspejler Genzkens erfaringer af samfundets forvandlinger under og efter den kolde krig. Hendes værker har gennem årtierne beskæftiget sig med destruktionen og genopbygningen af Tysklands kultur i efterkrigstiden, udbredelsen af computere i 1970'erne, internettets omvæltninger siden 1990'erne, Vestens krig mod terror i 00'erne og med mediernes gengivelser og forvrængninger af realiteten i hele perioden. Hun lader verden komme ind i sit værk på en måde, der gør bearbejdelsen af den dobbelttydig – på én gang skeptisk over for og forført af massekulturens drømme og overflader.

¹ ”Isa Genzken in Conversation with Diedrich Diederichsen” (*October Files 17*, Cambridge, MA: MIT Press, 2015 [2006]).

Fire vinduessektioner fra et passagerfly er ophængt ved siden af hinanden. Tre af dem fremtræder tilsyneladende uden modifikationer, mens sektionen yderst til højre er malet og sprayet i grelle farver, som graffiti på en togvogn eller måske som antydning af en eksploderet krop. Værket, med titlen *Da Vinci* (2003), skaber med simple midler indtryk af, at man befinder sig højt oppe i en maskine i fart gennem luften. Leonardo da Vinci var som opfinder og kunstner dybt optaget af flyvemaskinen som drøm og praktisk virkelighed. Hans virke er desuden forbundet med udviklingen af centralperspektivet og ideen om maleriet som et vindue mod verden. Da Vinci er først og fremmest kendt for sine malerier, heriblandt portrættet *Mona Lisa* (1503-06), et af de måske mest berømte malerier i kunsthistorien. Portrætgenren har altid været en vigtig reference for Genzken. Da Vinci kredser om blikke, om at se ud og ind, om åbne og lukkede øjne. En vigtig reference i den sammenhæng er terrorangrebet i New York i 2001, hvor passagerfly på spektakulær vis ødelagde World Trade Center, og hvor mange tusinde mennesker omkom; en dyster side af flyet som potentiel dødsmaskine.

Referencer til den klassiske kunst kan også spores i assemblagen *Untitled* (2018). Værket indeholder en kopi af skulpturen *Ruhendes Mädchen* (1826) af Johann Gottfried Schadow, der igen refererer til Berninis *Sovende Hermafrodit* (ca. 1620) i Villa Borghese. I modsætning til Schadows historiske marmorskulptur er Genzkens gipskopi udstyret med høretelefoner og en iPod, som var hun en teenager fra vores tid, og hun er omgivet af en varmelampe, en glaskugle og et stykke bagværk formet som en and; elementer, der på uafgørlig vis både virker banale og mystisk allegoriske. "Humor, Cupid, love, and surprise are the future of modern art"², siger Genzken i en samtale med kunsthistoriker Diedrich Diederichsen, hvor det indledende citat også er fra. I værket her blander hun på overraskende vis mytologi, hverdagsrealisme og forbrug og kontrasterer klassicismens drømmende idealisering med det 21. århundredes nede-på-jorden-hedonisme.

Værker

Untitled, 2018 *

Gips, tyvek, plastikfolie, iPod, varmelampe, elektriske komponenter, glas, bagværk
35 x 150 x 115 cm

Da Vinci, 2003

Flyvemaskinevinduer, metal, lak

Fire dele:

1. 127 x 106 x 56 cm
2. 130 x 105 x 59 cm
3. 128 x 106 x 55 cm
4. 130 x 105 x 58 cm

Variable mål

Sammlung Hoffmann

Untitled, 2016

Fryseboks, frysebokslåg, beton "Verdensopfanger", pengeseddel, antenner, klistermærke, pilleæsker i plastik
131 x 41 x 93 cm

Untitled, 2015

Spejlfolie, tape, postkort, lærred
100 x 100 cm

Untitled, 2015

Spejlfolie, print på papir, postkort, lærred
120 x 82 cm

² "Isa Genzken in Conversation with Diedrich Diederichsen" (October Files 17, Cambridge, MA: MIT Press, 2015 [2006]).

Isa Genzken / Wolfgang Tillmans. *Science Fiction / To Be Content Here and Now*, 2001
Staatliche Museen zu Berlin, Nationalgalerie. Friedrich Christian Flick Collection

Foto: Installationsfoto fra Museum of Modern Art, New York

Den monumentale installation *Science Fiction / To Be Content Here and Now* (2001) er et samarbejde mellem Isa Genzken og hendes nære, tyske kunstnerkollega Wolfgang Tillmans. Ambivalensen mellem på den ene side at længes efter en spekulativ fremtid og på den anden at finde tilfredshed i nuet er gennemgående i Genzkens praksis, der konsekvent lader tid, fiktion og virkelighed kollapse. Spejle er ligeledes et tilbagevendende element i Genzkens værker, og her er grebet bogstavelig talt taget til spektakulære højder: De fem meter lange og henholdsvis tre og fire meter høje spejklodser skaber en omsluttende scenografi, hvori beskueren uundgåeligt indskrives som aktør. Spejlene mimer både klubkultur, dansestudier og arkitektoniske glasfacader; det er umuligt at betragte værket uden også at betragte sig selv.

Fotografiet på bagvæggen gengiver Tillmans atelier i det tidlige morgenlys efter en fest. Rummet er mennesketomt og den forladte scene antænder et strejf af melankoli – festen, et moment af eskapisme, er forbi. Forfængeligheden i at spejle sig selv, som også har en plads i Genzkens subtile flirt med modeverdenens iscenesættelser, er uundgåeligt knyttet til festens forgængelighed. Spejlvæggens stramme minimalisme forskydes af beskuerens tilstedeværelse, og geometrien må vige pladsen for det atmosfæriske og legende: Stiller man sig mellem de to klodser, multipliceres spejlbilledet i det uendelige, og klodsernes arkitektoniske grundform opløser sig selv.

Værker

Untitled, 2016 *

Skjorte, metal, lak, tape, plastik, papir

110 x 99 x 10 cm

Isa Genzken / Wolfgang Tillmans

Science Fiction / To Be Content Here and Now, 2001

Genzken: spejle på trækonstruktion, to dele:

400 x 100 x 500 cm og 300 x 100 x 500 cm

Tillmans: *Wake*, 2001, inkjetprint på papir:

545 x 807 cm

Schauspieler, 2012

Mannequinfigur, metal, briller, baseballkasket,

legetøjsfigur, paryk, plastfolie, tape, glas

194 x 65 x 60 cm

Maleriserien med titlen *Geldbilder* (2014-2016) er billeder, der kombinerer maling og penge. Den direkte inkorporering af sedler og mønter er en fortsættelse af Genzkens tidligere arbejde med assemblage. Værkerne bogstaveliggør den banale sandhed, at økonomi og kunst (og måske særligt maleri) er forbundne størrelser. Men Genzkens tematisering og potentielle kritik af maleri som en vare er mere kompliceret end som så. For det første er pengebeløbene i billederne relativt beskedne. I enkelte billeder indgår en 50- eller 100-euroseddel, men i de fleste tilfælde blot nogle småmønter, som knap ville række til en kop kaffe. Billederne peger altså i lige så høj grad på pengeknaphed eller ligefrem fattigdom. I en europæisk kontekst, hvor økonomier i stigende grad digitaliseres, har de materielle sedler og mønter også en lettere nostalgisk aura, som en forældet eller fremmedartet værdiform fra en fortid, der ikke længere findes.

Frem for alt anvender Genzken pengene visuelt og kompositorisk. Hun bruger dem som modspil til og i interaktion med abstrakte maleriske strøg eller fordeler dem udover tomme hvide lærreder. De skaber strukturer og mønstre som i et maleri, der minder om Francis Picabias prik billeder fra slut-40'erne. I andre værker accentuerer pengene figurative elementer, som i et overmalet foto af Jesus på korset, hvor den forvredne underkrop er erstattet af mønter. I et billede indgår en gammel mobiltelefon, en anden retroteknologi i vores sociale mediers tidsalder. Desuden optræder fotos af Genzken selv i en blanding af realistiske og fiktive situationer. Billederne åbner på den måde for en mellemzone, hvor malerisk værdi, økonomisk værdi, teknologier og selvbiografi gensidigt kaster lys over hinanden.

* *Geldbild XX*, 2014

Værker

Geldbild XX, 2014 *

Mønter, akryl på lærred
30 x 23,5 cm

Geldbild VI, 2014

Pengeseddel, akryl på lærred
80 x 30 cm

Geldbild X, 2014

Pengesedler, mønter på grundet lærred
60 x 60 cm

Geldbild XIII, 2014

Mønter, akryl på lærred
80 x 30 cm

Geldbild XIX, 2014

Mønter, akryl på lærred
40 x 30 cm

Geldbild XXIII, 2014

Mønter, akryl på lærred
30 x 23,5 cm

Geldbild XXXI, 2014

Akryl på lærred, mobiltelefon
80 x 80 cm

Geldbild XXXIV, 2014

Mønter, papir med print, akryl på lærred
40 x 30 cm

Geldbild XXXIX, 2014

Mønter, akryl på lærred
40 x 30 cm

Geldbild XLII, 2014

Pengeseddel, papir med print,
akryl på lærred
40 x 40 cm

Geldbild LIV, 2014

Pengesedler, mønter, fotografi,
papir med print, akryl på lærred
70 x 70 cm

Geldbild, 2014

Pengesedler, mønter, fotografi,
spejlglas, glas, plastik, olie på lærred
80 x 60 cm

Untitled, 2017

Installation af tre mannequinfigurer,
tøj, sko, tekstil, tre lænestole af læder,
glasbord, spraymaling, bøger, spejl
Variable mål, cirka 230 x 500 x 400 cm

Untitled, 2014-2016

Blandede medier, mønter, ur, papir, skum-
materiale, spraymaling og olie på lærred
To dele: 30 x 40 x 4 cm og 30 x 40 x 8 cm

Untitled, 2016

Træløbehjul, træhånd, reb, holografisk folie,
tape, pengeseddel, mønter, spraymaling
på lærred, paraplyer med spraymaling
Værk på væggen: 90 x 95 x 17 cm;
Paraplyer: 65 x 180 x 90 cm

The Poverty, 2009. Courtesy Galerie Buchholz

Den skulpturelle installation *Untitled (4 Türme, 3 Stelen)* (2015) imiterer både storbyens skyskrabere og stabler af produkter i et supermarked eller på et varelager. De høje MDF-strukturer er beklædt med emballager, fotografier, avisudklip og glitrende overflader, akkompagneret af kitschede plastikikoner og en gipskopi af Maria med Jesusbarnet, der stammer fra en tysk renæssancekunstner. Også billeder af skyskrabere er tapetseret på skulpturerne, som imitationer af selvsamme arkitektur. Værkerne antyder Genzkens ambivalente kritik og fascination af den kapitalistiske storbys arkitektur og glitzy facader. Denne optagethed og forhandling af byrummet har været gennemgående i Isa Genzkens praksis lige siden hendes betonskulpturer i 1980'erne, som kommenterede genopbygningen af efterkrigstidens Berlin. Nogle af avisudklippene fremstår påfaldende aktuelle i dag: Facebook, der allerede i 2015 beskrives som et asocialt medie, eller en forside med Putins invasion af Krimhalvøen i Ukraine. Genzken indskriver også usentimentalt sig selv i mediernes kaos ved at inkludere intime snapshots fra sit eget privatliv. Værket vidner på den måde om hendes seismografiske fornemmelse for de historier og fænomener, som samtiden producerer.

The Poverty (2009) er en scenisk sammenstilling af sovende, punkterede kroppe afskærmet af et væltet læhegn. Et fotografi af maskeklædte karnevalsfigurer i Venedig introducerer en reference til commedia dell'arte-traditionen og dets karikerede karakterer, og masker og parykker på de sovende figurer leder tankerne hen på selvsamme tradition. Med skiltets henvisning til Michael Jackson bliver de myter og fiktioner, som omgiver popstjernen, filtret ind i den allerede kaotiske scene, og gør læsningen af værket tvetydig og legende ustabil, næsten gakket. Det er måske netop dette absurde skuespil, der får os til at reflektere over, hvorfor virkeligheden er, som den er, og hvilke magtforhold der producerer den. De to værker illustrerer Genzkens særegne tilgang til assemblage: en dobbelt interesse for masseproducerede, præfabrikerede objekters formelle aspekter og for, hvilke fortællinger og affekter der dannes, når de placeres i usædvanlige kombinationer.

Værker

Untitled (4 Türme, 3 Stelen), 2015 *

Installation af syv dele (fire tårne, tre søjler), MDF, plastik, spejlfolie, glas, cigaret, stanniol, spraymaling, gips, akryl, tape, fotografier, metal, aluminium, papir
Variable mål, cirka 337,5 x 360 x 300 cm

The Poverty, 2009

Installation, plastfolie, fire metalstænger, to glasplader, to tæpper, gummimaske, hat, uldfrakke, bomuldsklæde, neopren, spraymaling, parykker, kunstpels, tekstiler, to konserverdåser, mønter, fjer, tusch på karton, farveprint, plastkranie, lak, fløjlsjakke, pude, plastkirsebær, termotæppe, dørmåtte. Variable mål

Untitled, 2016

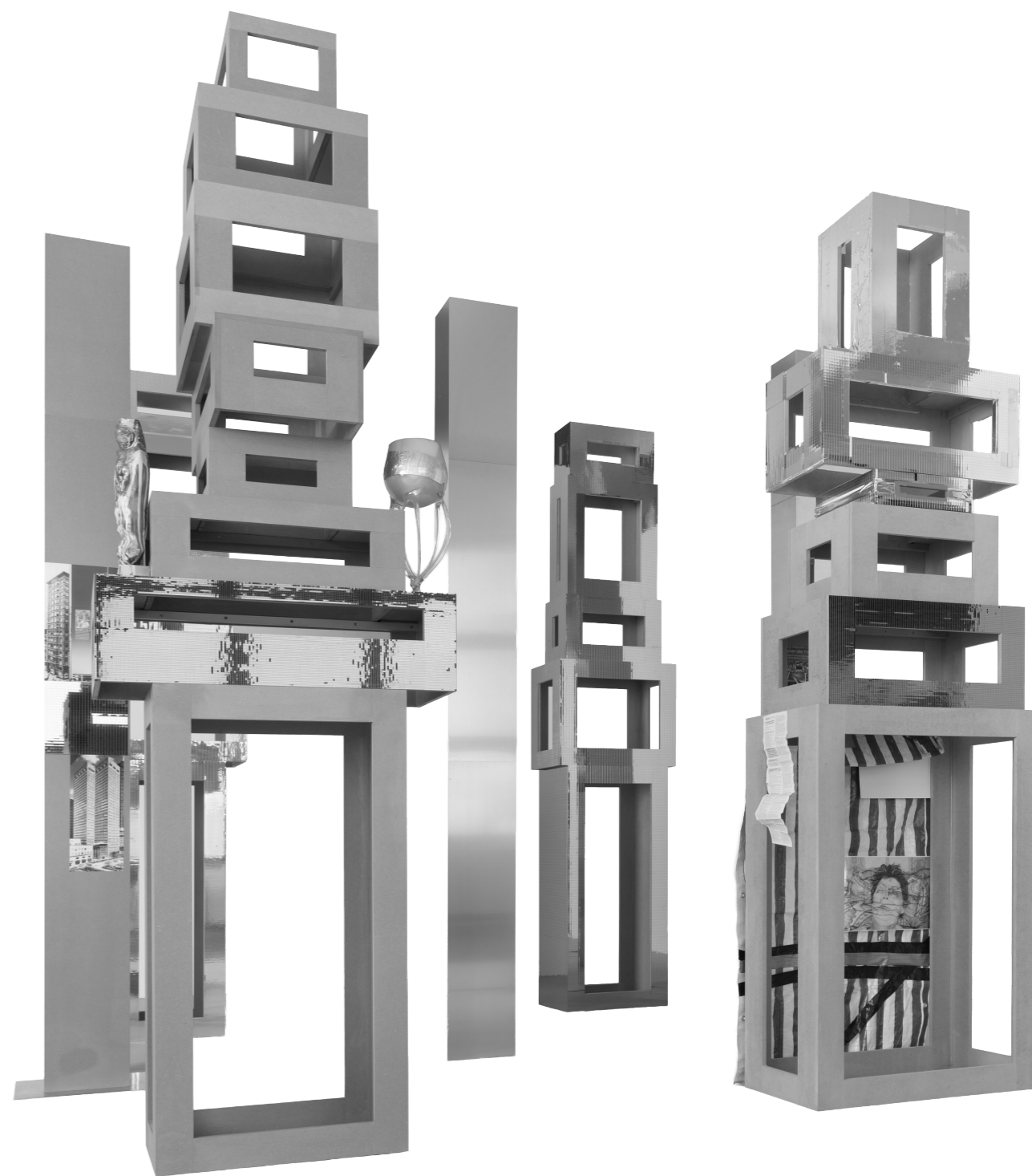
Pap, plastik, print på papir, tusch, fotografi
To dele: 130 x 90 x 10 cm og 22 x 33 x 3 cm

Untitled, 2012

Indpakkingspapir, farveprint, akrylmaling, tape, spejlfolie, plexiglas
201,2 x 279,3 x 4 cm

Untitled, 2012

Indpakkingspapir, tapet, plexiglas, tape, lak, farveprint, spejl, indrammet sort-hvid print
275,4 x 418,5 x 12 cm

Siden 2012 har Genzken arbejdet indgående med mannequin-dukke af den type, vi normalt støder på i tøjbutikker. Hun transformerer ofte mannequinerne ved at anbringe dem i forhold til hinanden, så de danner små scener eller dramaer. Denne dramatisering eller fiktionalisering understreges af titlerne. *Schauspieler III, 3* (2015) inviterer til at opleve mannequinerne som skuespillere, mens *Film Set* (2015) omskaber værksituationen til en filmkulisse. Mannequinerne status som idealiserede forbrugere antager i Genzkens iscenesættelse en mere ubestemmelig karakter. De er ikke længere blot kommercielle "modeller", men udgør også fantastiske eller fremtidige subjekter, der antyder andre mulige narrativer.

Deres fantastiske aspekt forstærkes af den måde, de er klædt ud og omdannet i humoristiske og groteske blandinger af modetøj, parykker, emballage, billige plastprodukter og en masse andet, der både overskrider hverdagens konventioner og modeverdens eksperimenter. I mannequin-installationerne indgår både modeller af voksne og børn, figurerne er på én gang kønnede og kønsløse, men deres udklædninger er med til at opløse binære kategorier til fordel for en mere kaotisk og grotesk sammenblanding. Set enkeltvis er det måske mest af alt deres isolation eller introverthed, der falder i øjnene; deres fremmedgørelse fra omverden og måske også fra sig selv. Genzken udnytter effektivt mannequins potentiale som psykologisk projektflyde for følelser og tanker, samtidig med at hun udstiller projektionen som en fiktion, der i sidste ende står for beskuerens egen regning. Mannequinerne rejser spørgsmål om, hvad det vil sige at have en identitet i en moderne verden defineret af performance og masseforbrug. Hvor alting konstant ændrer look, men paradoksalt nok bliver ved med at være det samme.

Værker

Untitled, 2018 *

Installation af fem mannequinfigurer, tøj, stige, plastikslange, briller, tape, print på papir, plastfolie, skummateriale, spraydåse
Variable mål

Schauspieler III, 3, 2015

Installation af ni mannequinfigurer, blandede medier
Variable mål, cirka 196 x 275 x 268 cm

Film Set, 2015

Installation af fem mannequinfigurer, blandede medier
Variable mål, cirka 172,7 x 604,5 x 274,3 cm

Untitled, 2015

Installation af to drengemannequiner, metalplade, sort/hvid paryk, blond paryk, neongul vest, blågrøn t-shirt, spraymaling
Variable mål, cirka 132 x 45,7 x 66 cm

Fotocollagen *Der Spiegel III* (2003-2004) er en serie bestående af 103 udklippede pressefotos fra den politisk indflydelsesrige tyske avis *Der Spiegel* og vises her for første gang.

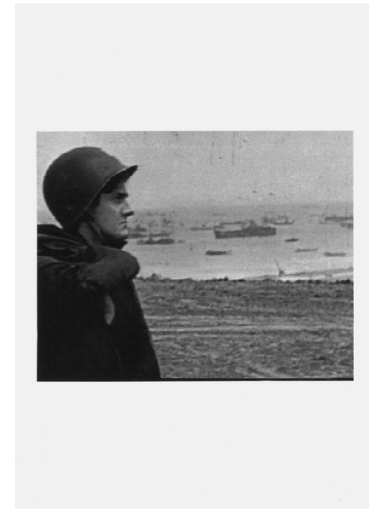
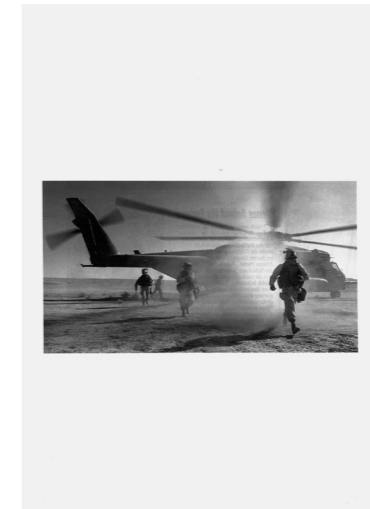
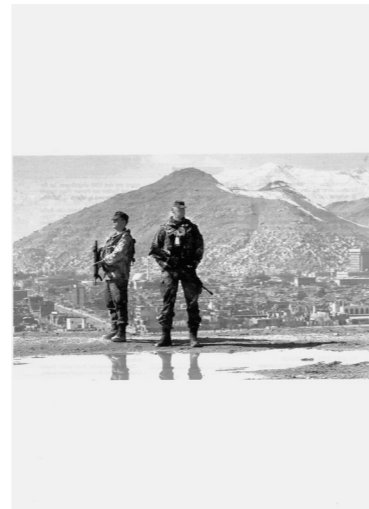
Serien omfatter reproduktioner af pressefotos fra Irak-krigen (2003-2011), men også fra andre tidligere krige, der har fundet sted siden 2. Verdenskrig. Værkets primære fokus på tiden omkring årtusindeskiftet afspejler et skifte, hvor medierne i takt med internettets udbredelse i stigende grad bliver medskabere af den politiske virkelighed i realtid. Mere generelt kan mediernes gengivelser af krigshandlinger over det sidste halve århundrede siges at have bidraget til naturalisering af krig som noget naturligt og uundgåeligt. I Genzkens installation understreger mængden af billeder og ophængningens nøgterne repetitive logik denne medievirkelighed.

Udover referencen til Irak-krigen, hvor USA's rolle som imperialistisk militærmagt er implicit til stede, peger serien også på krigens universelle gru. Ved at gengive de fotografiske udklip uden tilhørende tekst overlader Genzken det til beskueren at kontekstualisere billederne, og samtidig problematiserer hun det etiske kompleks, der er forbundet med at eksponere og betragte ofte unavngivne menneskers lidelser. Hun kortslutter avismediets journalistiske logik og både punkterer og forstærker pressebilledets effekt.

Der Spiegel III, 2003-2004 (detalje)

103 dele, collage på karton

Hver: 29,7 × 21 cm

Forplads *Måneantenne*

Indgangen til Den Frie Udstillingsbygning har siden 2025 været oplyst af den 16 meter høje skulptur *Vollmond* (1997-2023), som Genzken oprindeligt producerede til udstillingen Skulptur Projekte Münster i 1997. I Københavns byrum kan skulpturen virke fremmedartet – som en absurd lygtepæl eller måske en forstørret antenne til opfangelse af energier fra universet? Fremfor alt henviser værket til månen, et himmellegeme, der både fordobles og undergraves en smule. I en lille tekst om skulpturen skriver Genzken om de mange romantiske og mytologiske forestillinger, vi igennem årtusinder har knyttet til fuldmånen:

”Månen er ophav til talrige myter, årsag til et væld af historier og katalysator for underlige hændelser. Siden vi var børn, har den været planeten for vores længsler. Mennesker har altid skuet mod nattehimlen. Drømmen om at udforske fjerntliggende stjerner og planeter er ældgammel og varer ved den dag i dag ... Om ikke andet hersker en udbredt overbevisning om, at månen besidder særlige psykiske kræfter, som vi er forsvarsløse over for.”³

Blandt disse ”psykiske kræfter” fremhæver hun månens evne til at gøre folk lunefulde, tungsindige, ude af sig selv. Genzkens fuldmåne, eller måneantenne, spiller på disse romantiske konnotationer, alt imens hun blotlægger månen som en simpel teaterkulisse: en konstruktion af stål, glas og elektricitet.

³ Isa Genzken: “Vollmond”

(Isa Genzken. *Projects for Outside*, Tyskland: Koenig Books, 2020 [1997], 165).

Isa Genzken *Biografi*

Isa Genzken er født i 1948 i Bad Oldesloe, Tyskland, og er uddannet fra Kunstakademie Düsseldorf i 1977. Over de seneste næsten fem årtier har hun kontinuerligt gentænkt og udvidet sin kunstneriske praksis på tværs af et bredt spektrum af medier og materialer. Med en vedvarende international anerkendelse har hun markeret sig som en af de mest toneangivende kunstnere fra sin generation. Genzken har tidligere udstillet på Den Frie, henholdsvis på gruppeudstillingerne *Becoming Animal* i 2018 og *Another Surrealism* i 2022. *World Receiver* er hendes første institutionelle soloudstilling i Skandinavien.

Foruden talrige gruppeudstillinger har Isa Genzken haft soloudstillinger på blandt andet The Museum of Modern Art, New York; Stedelijk Museum, Amsterdam; Whitechapel Gallery, London; Museum Ludwig, Köln; Kunstmuseum Basel; Museum of Contemporary Art, Chicago; og Neue Nationalgalerie, Berlin. Hendes værker har desuden været vist på en lang række store internationale gruppeudstillinger, herunder på documenta, Kassel, Skulptur Projekte Münster og Venedig Biennalen, hvor hun repræsenterede Tyskland i 2007.

Isa Genzken

World Receiver

Den Frie Udstillingsbygning

06.02. – 05.04.26

Værker

Værkerne til udstillingen er venligst udlånt af Galerie Buchholz og kunstneren, med mindre andet fremgår

Kuratorer

Marianne Torp, Magnus Thorø Clausen & Sif Lindblad

Bygningsinspektør

Søren Fjeldsø

Kommunikation

Martin Wendelbo

Kunsthåndtering

Lars Buchardt, Peter Højbjerg, Erik Hällmann, Unn Hansson, Mikkel Thomsen & Anders Kragholm

Tekster

Magnus Thorø Clausen & Sif Lindblad

Grafisk design

Beate Bloch Christensen

Tak til udlånere

Galerie Buchholz
Sammlung Hoffmann, Berlin
Staatliche Museen zu Berlin, Nationalgalerie. Friedrich Christian Flick Collection

Tak til

Wolfgang Tillmans
Wolfgang Tillmans Studio
Daniel Buchholz
Katharina Forero - Galerie Buchholz

Tak for støtte til

Statens Kunstfond
Augustinus Fonden
Det Obelske Familiefond
Aage og Johanne Louis-Hansens Fond
Ny Carlsbergfondet
Dansk Tennis Fond
Goethe-Institut Dänemark

06.02.-

05.04.26

Den Frie

